

دوو ځای ته ... سهردار جاف

ته ځای نیا

له بهرده می دا ځای نی نیشتمانه و هم
له بڼ و بهرامه می شارم
هر به سوره تی دا بڼ ان
سو ځندی ته نیایی دراوم
گڼه ځوکه هه ځیکرد و ځای نه بووم
نه له ځم و نه له و دیوم
له زه مه نی مه جمهره دا ئاوا نا بڼ و
زڼر شځواوم

له کام گڼه ځی نی ئیشقه و ه
په ه په ځی دځ داوم
له بهر ده رگای
شاره فځ یوه که ی ئاگر
چاوه نوا ځم

پیا ځه ی شهرابی هه نگوینیم بگا ته ده ست
ته و شاد خوده

حه سره تی ژاری کوشنده ی به با ځای دووریما بڼی
له ژوانی پځ تاسه دا
هه دځ راوی نهومی هه و ته می وشه م
دوور له با ځای

توو ځ دراوی نه و دووکه ځ و کو ځ ره ځ ځ گام
مه رگی به قامه تی هه ز و ویستم سځی
له په نجه رهی

با ځه ځانه ی پځ شنه و ه
ده ځوا نمه

با نه ځه ی ځووته ن و گهرما
له ئاست سا باتی بځ گه ځا
منی کز ځ ځ ... چاو به ئه سرین

له مه رقه دی زه ندځانه ی دا
به ئاودا ما نی ځا ځ ده کر ځم
له میحرابی گله پیدا

نو ځ ځ بځ پا ځانه و ه و تکا کردن داده به ستم
تا پځ ځوی چاوی هه ځ ځ ځ

ئىتر بەس ب
بەرەو پەتى قەنارەى دا ب ان نە بر م

2020 / 10 / 4